

31978L0632

L 206/26

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

29.7.1978

SMĚRNICE KOMISE

ze dne 19. května 1978,

kteřou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 74/60/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se vnitřní výbavy motorových vozidel (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střechy nebo posuvné střechy, opěradel a zadní části sedadel)

(78/632/EHS)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

Článek 2

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel⁽¹⁾, ve znění aktu o přistoupení, a zejména na články 11, 12 a 13 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 74/60/EHS ze dne 17. prosince 1973 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se vnitřní výbavy motorových vozidel (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střechy nebo posuvné střechy, opěradel a zadní části sedadel)⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že na základě získaných zkušeností a současného stavu techniky je nyní možné lépe přizpůsobit požadavky skutečným podmínkám zkoušek;

vzhledem k tomu, že opatření této směrnice jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro přizpůsobování směrnic o odstraňování technických překážek obchodu v oblasti motorových vozidel technickému pokroku,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy směrnice 74/60/EHS se mění v souladu s přílohou této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 38, 11.2.1974, s. 2.

1. Od 1. ledna 1979 nesmějí členské státy z důvodů týkajících se vnitřní výbavy motorových vozidel (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střecha nebo posuvná střecha, opěradla a zadní části sedadel)

— odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 70/156/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ vozidla, ani

— zakázat první uvedení vozidla do provozu, pokud vnitřní výbava (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střecha nebo posuvná střecha, opěradla a zadní části sedadel) tohoto typu vozidla nebo těchto vozidel splňuje požadavky směrnice 74/60/EHS ve znění této směrnice.

2. Od 1. ledna 1979 členské státy

— nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 70/156/EHS pro typ vozidla, jehož vnitřní výbava (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střecha nebo posuvná střecha, opěradla a zadní části sedadel) nesplňuje požadavky směrnice 74/60/EHS ve znění této směrnice,

— mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ vozidla, jehož vnitřní výbava (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střecha nebo posuvná střecha, opěradla a zadní části sedadel) nesplňuje požadavky směrnice 74/60/EHS ve znění této směrnice.

3. Od 1. října 1982 mohou členské státy zakázat první uvedení do provozu vozidel, jejichž vnitřní výbava (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střecha nebo posuvná střecha, opěradla a zadní části sedadel) nespĺňuje požadavky směrnice 74/60/EHS ve znění této směrnice.

Článek 3

Členské státy uvedou v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1979 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 19. května 1978.

Za Komisi

Étienne DAVIGNON

člen Komise

PŘÍLOHA

ZMĚNY PŘÍLOH SMĚRNICE RADY 74/60/EHS ZE DNE 17. PROSINCE 1973

PŘÍLOHA I

DEFINICE, ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU A POŽADAVKY

Bod 2.6 zní:

„čarou obvodu“ se rozumí čára tvořená průhledným spodním obrysem bočních oken vozidla;

Bod 2.7 zní:

„kabrioletem“ se rozumí vozidlo, u něhož při určitém provozním uspořádání není nad čarou obvodu žádná tuhá část karoserie vozidla s výjimkou předních podpěr střechy nebo ochranných oblouků nebo kotevních úchytů pro bezpečnostní pásy;

Bod 2.8 zní:

„vozidlem s posuvnou střechou“ se rozumí vozidlo, u něhož pouze střecha nebo její část může být složena v záhybech dozadu nebo otevřena nebo posunuta, přičemž nad čarou obvodu zůstávají tuhé konstrukční prvky vozidla;

Bod 2.9 zní:

„sklopným sedadlem“ se rozumí pomocné sedadlo určené k příležitostnému použití, které je běžně odklopeno, aby nebránilo průchodu;

Bod 5.3 zní:

Ostatní vnitřní části v prostoru pro cestující nacházející se před příčnou rovinou procházející vztáznou čarou trupu zařízení 3DH umístěného na nejzadnějších sedadlech.

Bod 5.3.1 zní:

Oblast působnosti

Požadavky bodu 5.3.2 se vztahují na ovládací rukojeti, páčky a knoflíky a ostatní vyčnívající části neuvedené v bodech 5.1 a 5.2 (viz též bod 5.3.2.2).

Bod 5.3.2 zní:

Požadavky

Části podle bodu 5.3.1 umístěné tak, že cestující vozidla s nimi mohou přijít do styku, musí splňovat požadavky bodů 5.3.2.1 až 5.3.4. Za části, s nimiž cestující mohou přijít do styku, se pokládají prvky, kterých se může dotknout koule o průměru 165 mm a které se nacházejí nad nejnižším H-bodem předních sedadel (viz přílohu IV) a před příčnou rovinou procházející vztáznou čarou trupu zařízení 3DH na nejzadnějším sedadle a vně oblastí definovaných v bodech 2.3.1 a 2.3.2.

Bod 5.3.3 zní:

Požadavky bodu 5.3.2.3 se nevztahují na ovládací orgán ruční brzdy přimontované k podlaze; jestliže kterákoli část tohoto ovládacího orgánu v uvolněné poloze svou výškou zasahuje nad vodorovnou rovinu, která prochází nejnižším H-bodem předních sedadel (viz přílohu IV), musí mít tento ovládací orgán plochu průřezu nejméně 6,5 cm², měřenou ve vodorovné rovině vzdálené od nejdále vyčnívající části nejvýše 6,5 mm (měřeno ve svislém směru). Poloměr zaoblení nesmí být menší než 3,2 mm.

Za bod 5.3.4 se vkládá nový bod, který zní:

5.3.4.1 Části namontované na střeše, které však nejsou součástí konstrukce střechy, jako držadla, svítlny, sluneční clony apod., musí mít poloměr zaoblení nejméně 3,2 mm. Mimo to šířka vyčnívajících částí nesmí být menší než vzdálenost, do které vyčnívají směrem dolů; alternativně musí tyto části vyhovět při zkoušce pohlcování energie v souladu s požadavky přílohy III.

Bod 5.4.2.1 zní:

Na vnitřní straně střechy nad cestujícími nebo před nimi nesmí být nebezpečné nerovnosti nebo ostré hrany směřující dozadu nebo dolů. Šířka vyčnívajících částí nesmí být menší než vzdálenost, do které vyčnívají směrem dolů, a hrany musí být zaobleny poloměrem nejméně 5 mm. Zejména tuhé střešní výztuhy nebo žebra, s výjimkou horního rámu zasklených ploch a dveřních rámu, nesmějí vyčnívat směrem dolů více než 19 mm.

Bod 5.4.2.2 zní:

Jestliže střešní výztuhy nebo žebra nesplňují požadavky bodu 5.4.2.1, musí vyhovět při zkoušce pohlcování energie v souladu s požadavky přílohy III.

Za bod 5.4.2 se vkládá nový bod, který zní:

5.4.2.3 Dráty, které napínají obložení střechy a rámy slunečních clon, musí mít průměr nejvýše 5 mm nebo musí být schopny pohlcovat energii podle přílohy III. Netuhé upevňovací prvky rámu slunečních clon musí splňovat požadavky bodu 5.3.4.1.

Bod 5.5 zní:

Vozidla s posuvnou střechou.

Bod 5.5.1.1 zní:

Níže uvedené požadavky a požadavky bodu 5.4 se vztahují na vozidla s posuvnou střechou, která je v uzavřené poloze.

Bod 5.5.1.2.2 zní:

Jejich povrch musí být ohraničen zaoblenými hranami o poloměru zaoblení nejméně 5 mm.

Bod 5.6 zní:

Kabriolety

Bod 5.6.1 zní:

Požadavky bodu 5.4 se u kabrioletů vztahují pouze na spodek horní části ochranného oblouku a horní část rámu čelního okna ve všech polohách jejich běžného použití. Skládací tyče a klouby sloužící k vyztužení netuhé střechy, které se nacházejí nad cestujícími nebo před nimi, nesmějí mít nebezpečné nerovnosti nebo ostré hrany orientované směrem dolů nebo dozadu.

Bod 5.6.2 se zrušuje.

Bod 5.7 zní:

Zadní části sedadel ukotvených k vozidlu.

Bod 5.7.1.2.3 zní:

V zóně nárazu hlavy vně hranic uvedených v bodech 5.7.1.2.1 až 5.7.1.2.2 včetně musí být nosná konstrukce sedadla čalouněná, aby byl vyloučen přímý styk hlavy s částmi této konstrukce, které musí mít v dotýčných oblastech poloměr zaoblení nejméně 5 mm. Alternativně mohou tyto části splňovat požadavky týkající se pohlcování energie podle přílohy III.

Bod 5.7.2 zní:

Tyto požadavky se nevztahují na nejzadnější sedadla, na sedadla směřující do stran nebo dozadu, na sedadla uspořádaná opěradly k sobě nebo na sklopná sedadla. Jsou-li v zónách nárazu u sedadel, opěrek hlavy a jejich nosných konstrukcí části potažené materiálem tvrdosti menší než 50 Shore A, vztahují se výše uvedené požadavky pouze na tuhé části, s výjimkou požadavků týkajících se pohlcování energie podle přílohy III.

Dosavadní bod 5.8 se označuje jako bod 5.8.1.

Vkládá se nový bod, který zní:

5.8 Jiná neuvedená zařízení.

PŘÍLOHA II

STANOVENÍ ZÓNY NÁRAZU HLAVY

Bod 2.2 zní:

Pro každou vzdálenost od otočného bodu k vrcholu hlavy, kterou umožňuje měřicí zařízení v mezích vnitřních rozměrů vozidla, se stanoví všechny body dotyku, které se nacházejí před H-bodem.

Jestliže při nastavení na minimální vzdálenost otočného bodu od vrcholu hlavy přesahuje maketa hlavy měřicího zařízení od zadního H-bodu přední sedadlo, nestanoví se pro tento zvláštní případ žádný bod dotyku.

Bod 2.3 zní:

Při svislé poloze měřicího zařízení se stanoví možné body dotyku jeho otáčením dopředu a dolů při opisování všech oblouků ve svislých rovinách až do roviny, která svírá s podélnou svislou rovinou vozidla na obě strany úhel 90° a prochází H-bodem.

PŘÍLOHA III

POSTUP ZKOUŠENÍ MATERIÁLŮ POHLCUJÍCÍCH ENERGIÍ

Zrušuje se bod 1.3.3. Číslo bodu se vkládá do závorek.

Bod 1.4.1 zní:

V každém bodě nárazu na zkoušený povrch je směr nárazu určen tečnou k dráze makety hlavy měřicího zařízení podle přílohy II.

Při zkoušení částí uvedených v bodech 5.3.4.1 a 5.4.2.2 přílohy I se rameno měřicího zařízení prodlužuje do krajní vzdálenosti 1 000 mm mezi otočným bodem a vrcholem hlavy, až se dosáhne styku s příslušnou částí. Na střešní výztuhy a žebra podle bodu 5.4.2.2, s nimiž nelze styku dosáhnout, se však nadále vztahují požadavky bodu 5.4.2.1 přílohy I, s výjimkou požadavku týkajícího se výšky výčnělku.

PŘÍLOHA IV

Znění této přílohy se nahrazuje tímto:

POSTUP STANOVENÍ H-BODU A SKUTEČNÉHO ÚHLU OPĚRADLA SEDADLA A OVĚŘENÍ VZÁJEMNÉ POLOHY R-BODU A H-BODU A VZTAH MEZI KONSTRUKČNÍM A SKUTEČNÝM ÚHLEM OPĚRADLA SEDADLA

1. DEFINICE

1.1 **H-bod**

„H-bodem“, který udává polohu sedící osoby v prostoru pro cestující, se rozumí průsečík teoretické osy otáčení mezi stehny a trupem lidského těla, které je představováno zařízením 3DH podle bodu 3, s podélnou svislou rovinou.

1.2 **R-bod neboli vztažný bod místa k sedění**

„R-bodem“ neboli „vztažným bodem místa k sedění“ se rozumí výrobcem určený vztažný bod, který:

1.2.1 má souřadnice vztažené k nosné konstrukci vozidla,

1.2.2 odpovídá teoretické poloze bodu otáčení mezi trupem a stehny (H-bodu) při nejnižší a krajní zadní obvyklé poloze pro řízení nebo pro jízdu určené výrobcem vozidla pro každé jím stanovené místo k sedění.

1.3 **Úhel opěradla sedadla**

„Úhlem opěradla sedadla“ se rozumí sklon opěradla sedadla vůči svislici.

1.4 **Skutečný úhel opěradla sedadla**

„Skutečným úhlem opěradla sedadla“ se rozumí úhel mezi svislicí, která prochází H-bodem, a vztažnou čarou trupu lidského těla představovaného zařízením 3DH podle bodu 3.

1.5 **Konstrukční úhel opěradla sedadla**

„Konstrukčním úhlem opěradla sedadla“ se rozumí výrobcem vozidla stanovený úhel, který:

1.5.1 určuje úhel opěradla sedadla při nejnižší a krajní zadní obvyklé poloze pro řízení vozidla nebo pro jízdu určené výrobcem vozidla pro každé jím stanovené místo k sedění,

1.5.2 je tvořen v R-bodě svislicí a vztažnou čarou trupu a

1.5.3 teoreticky odpovídá skutečnému úhlu opěradla sedadla.

2. STANOVENÍ H-BODŮ A SKUTEČNÝCH ÚHLŮ OPĚRADLA SEDADLA

2.1 H-bod a skutečný úhel opěradla sedadla se stanoví pro každé místo k sedění určené výrobcem vozidla. Je-li možné považovat místa k sedění v téže řadě za podobná (u lavicového sedadla, shodných sedadel apod.), stanoví se pro každou řadu sedadel pouze jeden H-bod a jeden skutečný úhel opěradla sedadla, přičemž zařízení 3DH podle bodu 3 se usadí na místo považované pro dotyčnou řadu za reprezentativní. Tímto místem je:

2.1.1 u přední řady sedadlo řidiče;

2.1.2 u zadní řady nebo zadních řad některé z krajních sedadel.

2.2 Ke stanovení H-bodu a skutečného úhlu opěradla sedadla se dotyčné sedadlo nastaví do nejnižší a krajní zadní obvyklé polohy pro řízení nebo pro jízdu určenou výrobcem vozidla. Je-li sklon opěradla seřiditelný, zajistí se v poloze určené výrobcem nebo, není-li určena, v poloze odpovídající skutečnému úhlu opěradla, co nejbližší úhlu 25° vůči svislici.

3. POPIS ZAŘÍZENÍ 3DH

3.1 Použije se trojrozměrné zařízení 3DH, jehož hmotnost a obrysy odpovídají dospělému muži střední postavy. Toto zařízení 3DH je znázorněno na obrázku 1 a 2 v dodatku k této příloze.

- 3.2 Zařízení 3DH se skládá:
- 3.2.1 ze dvou částí, z nichž jedna napodobuje zádovou část a druhá sedací část těla, které se otáčejí okolo osy představující osu otáčení mezi trupem a stehny. Průsečík této osy se svislou střední podélnou rovinou místa k sedění je H-bod,
- 3.2.2 ze dvou částí, které napodobují bérce a jsou otočně spojeny s částí napodobující sedací část, a
- 3.2.3 ze dvou částí, které napodobují chodidla a jsou spojeny s bérce otočnými klouby napodobujícími kotníky.
- 3.2.4 Mimo to je součástí, která napodobuje sedací část těla, opatřena libelou umožňující ověření její příčné polohy.
- 3.3 Ve vhodných bodech odpovídajících příslušným těžištím jednotlivých částí těla se připojí závaží tak, aby celková hmotnost zařízení 3DH byla $75 \text{ kg} \pm 1 \%$. Bližší údaje o hmotnosti jednotlivých závaží jsou uvedeny v tabulce na obrázku 2 v dodatku k této příloze.
- 3.4 Vztažnou čáru trupu zařízení 3DH představuje přímka, která prochází spojením stehna s trupem a teoretickým spojením krku s hrudníkem (viz obrázek 1 v dodatku k této příloze).

4. USAZENÍ ZAŘÍZENÍ 3DH

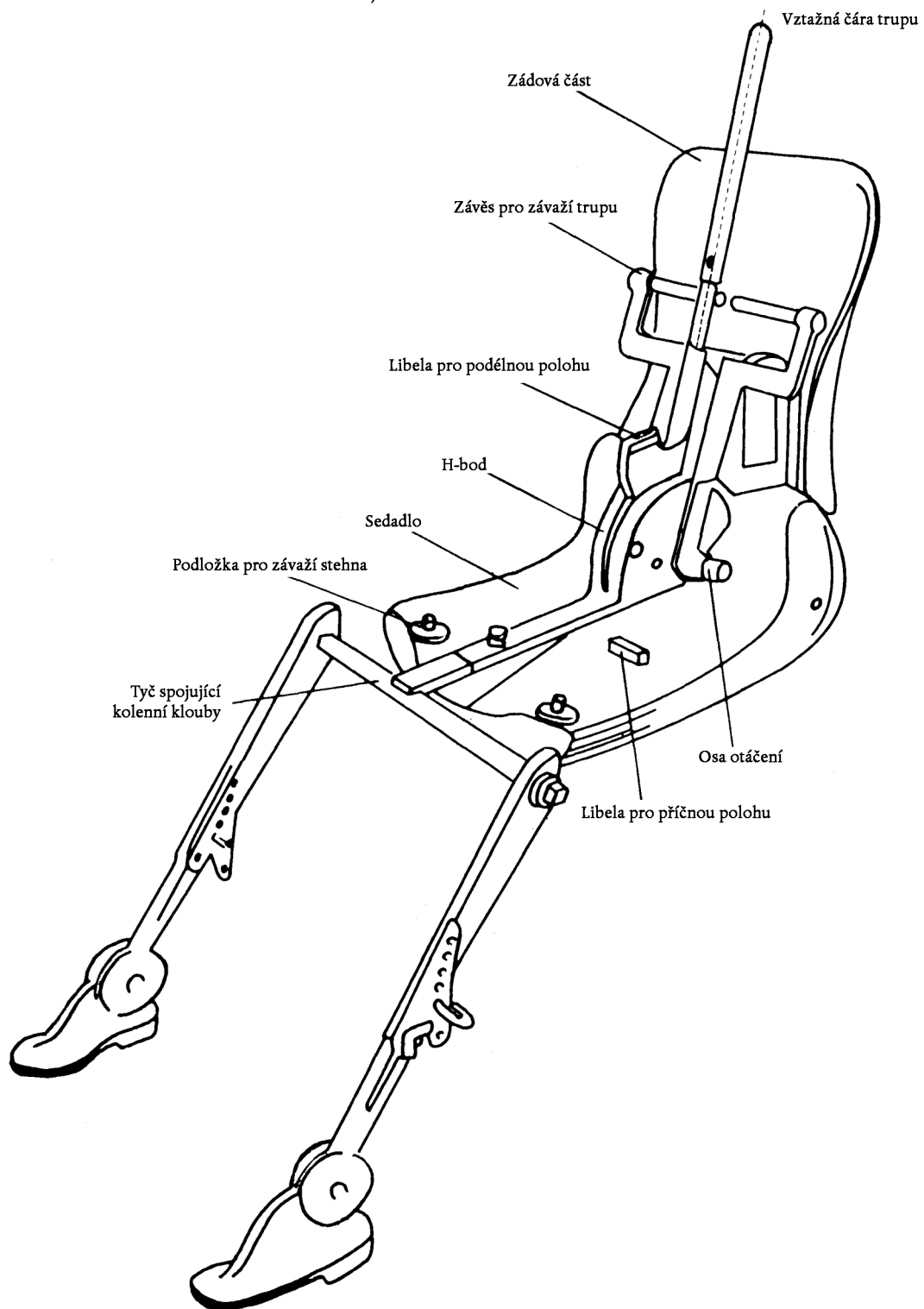
Trojrozměrné zařízení 3DH se usadí tímto způsobem:

- 4.1 vozidlo se umístí na vodorovnou rovinu a sedadlo se seřídí podle bodu 2.2;
- 4.2 zkoušené sedadlo se pokryje kusem látky k usnadnění správného usazení zařízení 3DH;
- 4.3 zařízení 3DH se usadí na příslušné sedadlo tak, aby jeho osa otáčení byla kolmá ke střední podélné rovině vozidla;
- 4.4 chodidla zařízení 3DH se umístí takto:
- 4.4.1 u předních sedadel tak, aby se libela, kterou se ověřuje příčná poloha sedací části zařízení 3DH, ustálila ve vodorovné poloze;
- 4.4.2 u zadních sedadel pokud možno tak, aby se chodidla dotýkala předních sedadel. Jestliže chodidla spočívají na částech podlahy, které jsou v různé úrovni, slouží jako vztažný bod chodidlo, které se nejdříve dotkne předního sedadla, a druhé chodidlo se nastaví tak, aby se libela, kterou se ověřuje příčná poloha sedací části zařízení 3DH, ustálila ve vodorovné poloze;
- 4.4.3 určuje-li se H-bod na některém z prostředních sedadel, umístí se chodidla po jednom po obou stranách tunelu;
- 4.5 na bérce se umístí závaží, libela, kterou se ověřuje příčná poloha sedací části zařízení 3DH, se uvede do vodorovné polohy a na součást představující sedací část zařízení 3DH se umístí závaží stehen;
- 4.6 zařízení 3DH se pomocí tyče spojující kolenní klouby odsune od opěradla a zádová část zařízení 3DH se sklopí dopředu. Zařízení 3DH se znovu usadí na sedadlo posouváním její sedací části dozadu, až se narazí na odpor, načež se zádová část zařízení 3DH znovu opře o opěradlo sedadla;
- 4.7 na zařízení 3DH se dvakrát působí vodorovnou silou (10 ± 1) daN. Směr a místo působení síly jsou vyznačeny na obrázku 2 v dodatku černou šipkou;
- 4.8 na pravý a levý bok se zavěsí závaží a poté se umístí závaží na trup. Libela, kterou se ověřuje příčná poloha zařízení 3DH, musí zůstat ve vodorovné poloze;
- 4.9 za udržování zařízení 3DH ve vodorovné příčné poloze se zádová část zařízení 3DH sklopí dopředu, až se závaží trupu nacházejí nad H-bodem tak, aby bylo vyloučeno tření o opěradlo sedadla;
- 4.10 zádová část zařízení 3DH se lehce posune dozadu, čímž se usazování zařízení 3DH dokončí. Příčná poloha zařízení 3DH musí být vodorovná. Jestliže není, popsáný postup se opakuje.

5. VÝSLEDKY
 - 5.1 Po usazení zařízení 3DH postupem podle bodu 4 jsou H-bodem a skutečným úhlem opěradla příslušného sedadla H-bod a úhel sklonu vztažné čáry trupu zařízení 3DH.
 - 5.2 Změří se souřadnice H-bodu vzhledem ke třem vzájemně kolmým rovinám a skutečný úhel opěradla sedadla pro srovnání s údaji výrobce vozidla.
 6. OVĚŘENÍ VZÁJEMNÉ POLOHY R-BODU H-BODU A VZTAHU MEZI KONSTRUKČNÍM A SKUTEČNÝM ÚHLEM OPĚRADLA
 - 6.1 Výsledky měření H-bodu a skutečného úhlu opěradla podle bodu 5.2 se porovnají se souřadnicemi R-bodu a konstrukčním úhlem opěradla uvedenými výrobcem vozidla.
 - 6.2 Vzájemná poloha R-bodu a H-bodu a vztah mezi konstrukčním a skutečným úhlem opěradla se považují pro dotyčné místo k sedění za vyhovující, jestliže H-bod určený svými souřadnicemi se nachází uvnitř obdélníku, jehož vodorovné strany jsou dlouhé 30 mm a svislé strany 20 mm a jehož úhlopříčky se protínají v R-bodě, a jestliže se skutečný úhel opěradla neodchyluje od konstrukčního úhlu opěradla o více než 3°.
 - 6.2.1 Jsou-li tyto podmínky splněny, použije se R-bod a konstrukční úhel opěradla pro účely zkoušky; v případě nutnosti se zařízení 3DH seřídí tak, aby se H-bod shodoval s R-bodem a skutečný úhel opěradla s konstrukčním úhlem opěradla sedadla.
 - 6.3 Jestliže H-bod nebo skutečný úhel opěradla nevyhovují požadavkům bodu 6.2, stanoví se H-bod nebo skutečný úhel opěradla ještě dvakrát (celkem tedy třikrát). Vyhoví-li požadavkům výsledky dvou z těchto tří stanovení, považují se výsledky zkoušky za uspokojivé.
 - 6.4 Jestliže nejméně dva ze tří výsledků zkoušek nevyhovují požadavkům bodu 6.2, považuje se výsledek zkoušky za neuspokojivý.
 - 6.5 Jestliže nastane případ podle bodu 6.4 nebo nelze provést ověření, protože výrobce vozidla neposkytl údaje týkající se polohy R-bodu nebo konstrukčního úhlu opěradla, je možno použít průměr výsledků všech tří stanovení a považovat jej za použitelný ve všech případech, kdy je v této směrnici uveden R-bod nebo konstrukční úhel opěradla.
 - 6.6 Při ověřování vzájemné polohy R-bodu a H-bodu a vztahu mezi konstrukčním a skutečným úhlem opěradla u sériově vyrobeného vozidla se obdélník podle bodu 6.2 nahradí čtvercem o straně 50 mm, přičemž skutečný úhel opěradla se nesmí lišit od konstrukčního úhlu opěradla o více než 5°.
-

Dodatek

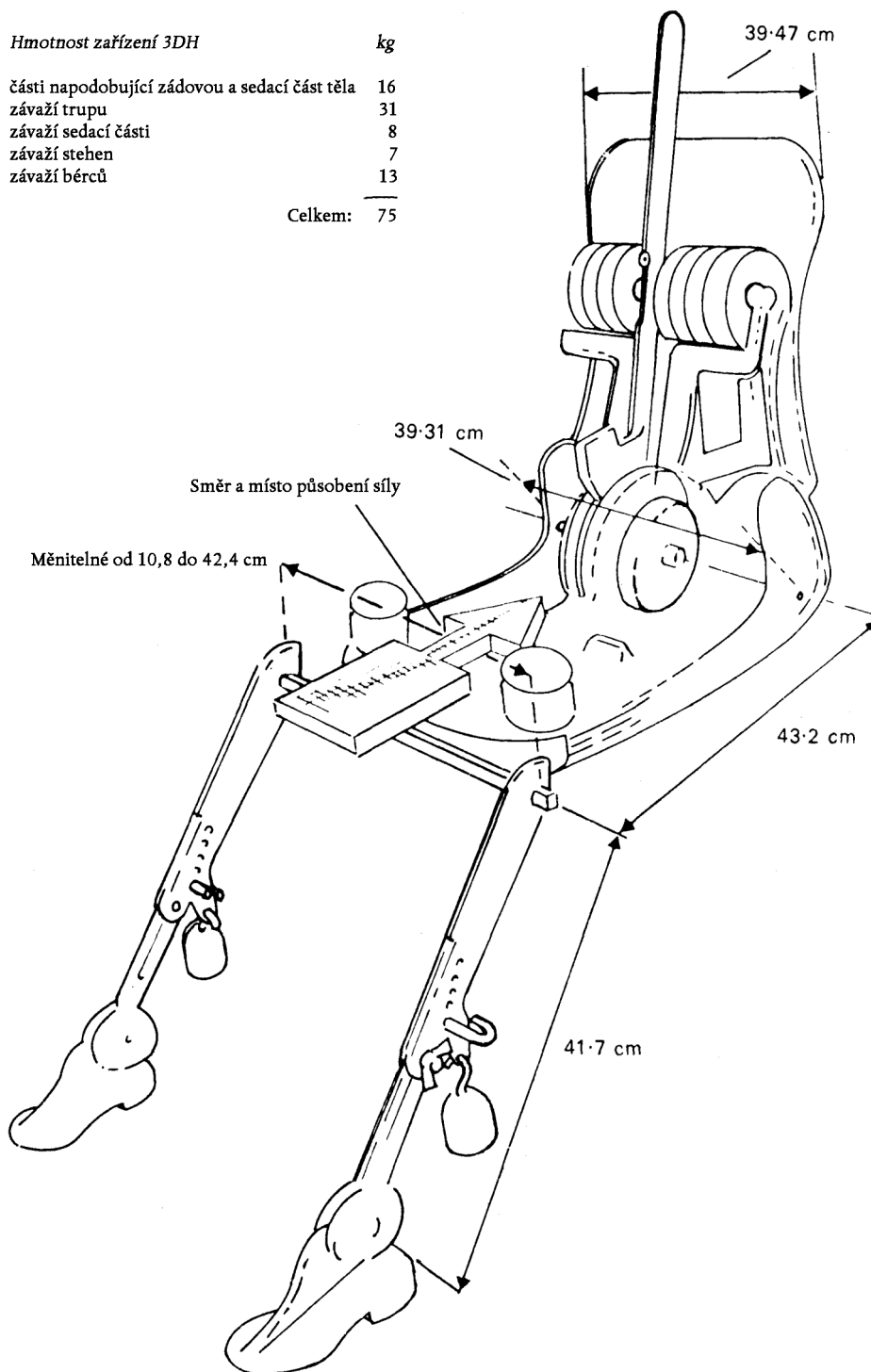
ČÁSTI TROJROZMĚRNÉHO ZAŘÍZENÍ 3DH

Obrázek 1

ROZMĚRY A HMOTNOSTI ZAŘÍZENÍ 3DH

Hmotnost zařízení 3DH	kg
části napodobující zádovou a sedací část těla	16
závaží trupu	31
závaží sedací části	8
závaží stehen	7
závaží bérců	13
Celkem:	75

Obrázek 2

PŘÍLOHA V

METODA MĚŘENÍ VÝČNĚLKŮ

Bod 1 zní:

Stanovení vzdálenosti, do které určitý prvek vyčnívá nad panelem, k němuž je přimontován, je založeno na posouvání koule o průměru 165 mm podél dotyčného prvku ve stálém styku s ním, počínaje místem jejího prvního dotyku s tímto prvkem. Velikost výčnělku je největší možná hodnota změny y v měřené kolmé vzdálenosti středu koule od panelu.

Jsou-li panely, části apod. potaženy materiálem tvrdosti menší než 50 Shore A, použije se výše popsáný postup měření výčnělků až po odstranění takového materiálu.

DODATEK K PŘÍLOHÁM I, II, III, IV A VI

POZNÁMKY

K PŘÍLOZE I

DEFINICE, ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU A POŽADAVKY

K bodu 2.2:

Vztažná zóna se uvažuje bez vnitřního zpětného zrcátka. Zkouška pohlcování energie se provádí bez vnitřního zpětného zrcátka. Kyvadlo nesmí na držák zrcátka narazit.

K bodům 2.3 a 2.3.1:

Výjimka podle těchto bodů pro oblast za volantem se rovněž týká zóny nárazu hlavy u cestujícího (cestujících) na předních sedadlech.

V případě seřiditelných volantů se vyjmutá oblast omezuje na celkový prostor vyjmutých oblastí pro každou z poloh pro řízení, které může volant zaujmout.

V případě, kdy je možné volit mezi různými volanty, je vyjmutá oblast určena použitím nejméně vhodného volantu s nejmenším průměrem.

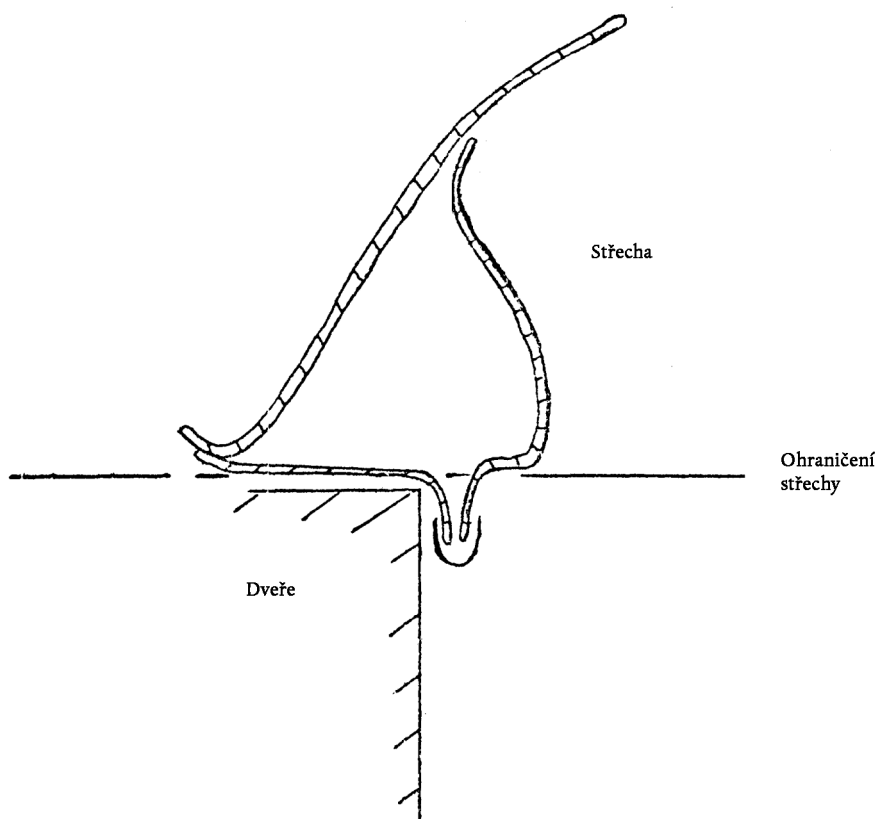
K bodu 2.4:

Úroveň přístrojové desky se prostírá přes celou šířku prostoru pro cestující a je definována krajními zadními body dotyku svislé přímky, která se pohybuje podél šířky vozidla, s povrchem přístrojové desky. Tam, kde existují dva nebo více bodů dotyku současně, je pro úroveň přístrojové desky směrodatný nejnižší bod dotyku. V případě konzol, kdy není možno stanovit úroveň přístrojové desky podle bodů dotyku svislé přímky, je pro úroveň přístrojové desky směrodatné místo, kde konzolu protíná vodorovná přímka ve výši 25,4 mm nad H-bodem předních sedadel.

K bodu 2.5:

Na bocích vozidla střecha začíná u horního okraje dveřního otvoru. V běžném případě je střecha na bocích ohraničena spodním okrajem (při pohledu ze strany) karoserie po otevření dveří. Nad okny je střecha na bocích ohraničena spojitým obrysem jejich průhledné části (obrysem průniku bočních okenních tabulí). U sloupků je boční hranicí střechy čára spojující horní obrys průhledných částí oken. Definice podle bodu 2.5 platí též pro veškeré zavřené otvory ve střeše u vozidla podle bodu 2.7 nebo 2.8.

Pro účely měření se neberou v úvahu dolů směřující lemované okraje. Považují se za část boční stěny vozidla.

K bodu 2.7:

Neodnímatelné zadní okno se považuje za tuhý konstrukční prvek.

Automobily s neodnímatelnými zadními okny z tuhého materiálu se považují za vozidla s posuvnou střechou podle bodu 2.8.

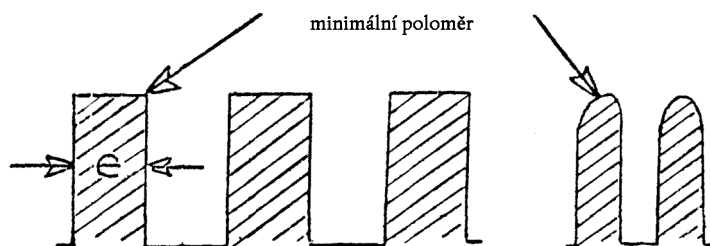
K bodu 5.1.1:

Za ostrou hranu se pokládá hrana z tuhého materiálu o poloměru zaoblení menším než 2,5 mm, s výjimkou výčnělku menšího než 3,2 mm, měřeno od panelu. V tomto případě se požadavek minimálního poloměru zaoblení nepoužije, jestliže výška výčnělku není větší než polovina jeho šířky a jeho hrany jsou ztupeny.

Mřížky se považují za vyhovující, jestliže splňují požadavky podle tabulky

(údaje v mm):

Mezera mezi prvky	Ploché prvky		Zaoblené prvky (minimální poloměr)
	e_{\min}	Minimální poloměr	
0 až 10	1,5	0,25	0,50
10 až 15	2,0	0,33	0,75
15 až 20	3,0	0,50	1,25

K bodu 5.1.2:

V průběhu zkoušky se stanoví, zda části sloužící k vyztužení, které se nacházejí v zóně nárazu, se mohou posunout nebo vyčnívat tak, že zvyšují riziko nebo vážnost poranění cestujících.

K bodu 5.1.3:

Oba použité pojmy – úroveň a spodní okraj přístrojové desky – mohou být odlišné. Bod 5.1.3 je však součástí bodu 5.1 (... nad úroveň přístrojové desky...), a je tudíž použitelný pouze tam, kde se oba pojmy ztotožňují. V případě, kdy oba pojmy nejsou totožné, tj. kde se spodní okraj přístrojové desky nachází pod úrovní přístrojové desky, se použije bod 5.3.2.1 s odkazem na bod 5.8.

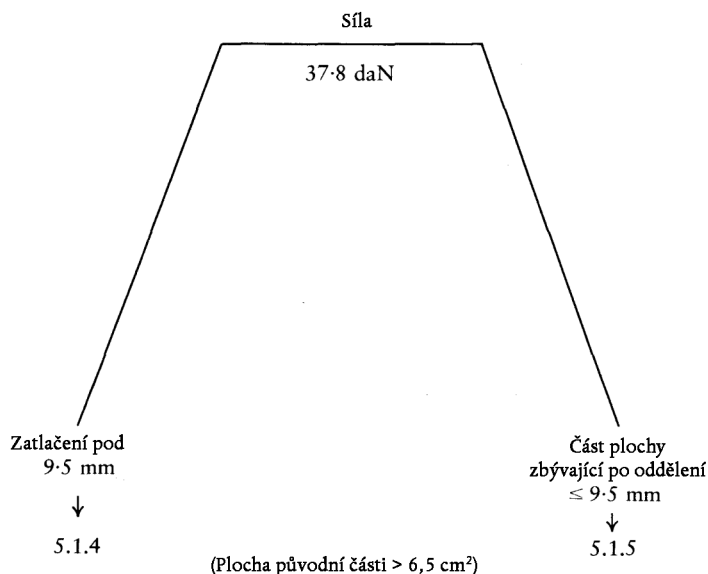
K bodu 5.1.4:

Má-li rukojeť nebo knoflík táhla šířku 50 mm nebo větší a nachází se v oblasti, kde při šířce menší než 50 mm by bylo nutno stanovit maximální velikost výčnělku měřícím přístrojem s maketou hlavy podle bodu 2 přílohy V, stanoví se maximální velikost výčnělku podle bodu 1 přílohy V, tj. s použitím koule průměru 165 mm a stanovením maximální hodnoty změny výšky na ose y.

Plocha průřezu se měří v rovině rovnoběžné s povrchem, na němž je součást namontována.

K bodu 5.1.5:

Body 5.1.4 a 5.1.5 se vzájemně doplňují; v návaznosti na první větu bodu 5.1.5 (tj. zatlačení nebo oddělení výčnělku působením síly 37,8 daN) se v případě zatlačení výčnělku na velikost 3,2 mm až 9,5 mm použije bod 5.1.4 nebo v případě oddělení poslední dvě věty bodu 5.1.5 (plocha průřezu se měří před aplikací síly). Je-li však z praktických důvodů nutno použít bod 5.1.4 (zatlačení výčnělku na velikost 3,2 mm až 9,5 mm), může být na základě volby výrobce vhodnější ověřit požadavky bodu 5.1.4, dříve než se aplikuje síla 37,8 daN podle bodu 5.1.5.

K bodu 5.1.6:

Protože při použití měkkých materiálů se požadavky vztahují pouze na tuhý podklad, měří se velikost výčnělku pouze u tohoto tuhého podkladu.

Při měření tvrdosti podle Shoreho je vzorkem přímo zkoušený předmět. Jestliže v důsledku stavu materiálu nelze tvrdost podle Shoreho měřit, provede se vyhodnocení na základě srovnatelného měření.

K bodu 5.2.1:

Výjimka se vztahuje na pedály, jejich ramena a bezprostřední mechanismus jejich uložení, avšak nikoli na okolní kovový podklad.

K bodu 5.2.2:

Kritériem pro stanovení, zda je možný dotyk s pákou parkovací brzdy, je použití:

- makety hlavy podle přílohy II, jestliže se ovládací orgán nachází na úrovni přístrojové desky nebo nad ní (zkouší se podle bodu 5.1 a uvnitř zóny nárazu);
- kolena podle přílohy VI, jestliže se ovládací prvek nachází pod úrovní přístrojové desky (v tomto případě se ovládací orgán zkouší podle bodu 5.3.2.3).

K bodu 5.2.3:

Technické požadavky bodu 5.2.3 se vztahují rovněž na odkládací poličky a části konzol, které se nacházejí pod úrovní přístrojové desky mezi předními sedadly, jestliže jsou umístěny před H-bodem. Požadavky se nevztahují na uzavřenou dutinu, která se považuje za schránku na rukavice.

K bodu 5.2.3.1:

Předepsané rozměry se týkají povrchu před potažením materiálem o tvrdosti menší než 50 Shore A (viz bod 5.2.4). Zkoušky pohlcování energie se provedou v souladu s přílohou III.

K bodu 5.2.3.2:

Jestliže se polička oddělí nebo rozbije, nesmějí v důsledku toho vzniknout nebezpečné útvary; tento požadavek se vztahuje nejen na okraje, ale též na jiné hrany, které následkem působení aplikované síly směřují do prostoru pro cestující.

Za nejpevnější část poličky se považuje část přiléhající k upevňovacímu prvku. Výraz „podstatně zdeformovat“ znamená, že se polička působením aplikované síly, měřeno od počátečního bodu dotyku se zkušebním válcem, ohne nebo zdeformuje způsobem viditelným prostým okem. Přípustná je pružná deformace.

Délka zkušebního válce musí být nejméně 50 mm.

K bodu 5.3:

K „ostatním částem“ patří takové prvky, jako je aretace oken, horní kotevní úchyty bezpečnostních pásů a ostatní části nacházející se v prostoru pro nohy a na boku dveří, pokud se na ně nevztahují dříve stanovené požadavky nebo nebyly z oblasti působnosti směrnice vyňaty.

K bodu 5.3.2:

Požadavky bodu 5.3 se nevztahují na prostor mezi přední přepážkou a přístrojovou deskou, který je výše než spodní okraj přístrojové desky.

K bodu 5.3.2.1:

Požadavek poloměru 3,2 mm se vztahuje na veškeré části podle bodu 5.3, s nimiž je možno přijít do styku při kterékoli z poloh, ve kterých se používají.

Výjimku tvoří schránky rukavic, které se ověřují pouze v uzavřené poloze; bezpečnostní pásy se běžně uvažují pouze v poloze připoutání, avšak všechny jejich části, které mají při svinutém pásu pevnou polohu, musí v této poloze rovněž splňovat požadavek zaoblení poloměrem 3,2 mm.

K bodu 5.3.2.2:

Vztažný povrch se zjistí pomocí přístroje podle bodu 2 přílohy V při aplikaci síly 2 daN. Není-li to možné, použije se metoda podle bodu 1 přílohy V při aplikaci síly 2 daN.

Rozhodnutí, které výčnělky jsou nebezpečné, přísluší orgánu odpovědnému za zkoušky.

V případě nutnosti se použije síla 37,8 daN, i když původní výčnělek je menší než 35 mm, po případě než 25 mm. Výčnělek se měří v zatíženém stavu.

Vodorovně podélně působící síla 37,8 daN se běžně vyvozuje pístem s plochým koncem průměru nejvýše 50 mm, pokud to však není možné, může být použita rovnocenná metoda; například mohou být odstraněny překážející části.

K bodu 5.3.2.3:

Nejdále vyčnívající částí je u řadicí páky ta část rukojeti nebo knoflíku, které se prvně dotkne svislá příčná rovina pohybující se v podélném vodorovném směru. Je-li kterákoli část řadicí páky nebo ruční brzdy nad úrovní H-bodu, považuje se celý ovládací orgán za prvek, který se nachází nad úrovní H-bodu.

K bodu 5.3.4:

Nejsou-li vodorovné roviny, které procházejí H-body nejnižších předních sedadel a zadních sedadel, shodné, stanoví se svislá rovina kolmá k podélné ose vozidla a procházející H-bodem předního sedadla. Vyčleněná oblast se pak posuzuje odděleně pro přední prostor a zadní prostor pro cestující od příslušného H-bodu až po výše definovanou svislou rovinu.

K bodu 5.3.4.1:

Pohyblivé sluneční clony se ověřují ve všech polohách, ve kterých se používají. Rámy slunečních clon se nepovažují za tuhé nosníky (viz bod 5.3.5).

K bodu 5.4:

Při ověřování střechy z hlediska výčnělků a částí, kterých se může dotknout koule o průměru 165 mm, musí být odstraněno obložení střechy. Při ověřování zaoblení se zřetelem k předepsaným poloměrům se berou v úvahu rozměry a vlastnosti materiálů obložení střechy. Ověřovaná oblast střechy se prostírá před a nad příčnou rovinou ohraničenou vztažnou čarou trupu zařízení 3DH umístěného na nejzadnějším sedadle.

K bodu 5.4.2.1: (definice „ostrých hran“ podle bodu 5.1.1):

Výčnělek směřující dolů se měří kolmo ke střeše podle bodu 1 přílohy V.

Šířka vyčnívající části se měří v pravém úhlu ke směru výčnělku; zejména střešní výztuhy nebo žebra nesmějí vyčnívat z vnitřního povrchu střechy více než 19 mm.

K bodu 5.5:

Veškerá žebra posuvné střechy, kterých je možno se dotknout koulí průměru 165 mm, musí splňovat požadavky bodu 5.4.

K bodům 5.5.1.2, 5.5.1.2.1 a 5.5.1.2.2:

Otvírací a ovládací zařízení nacházející se při uzavřené střeše v klidové poloze musí splňovat všechny předepsané podmínky.

K bodu 5.5.1.2.3:

Síla 37,8 daN se aplikuje, i když původní velikost výčnělku je 25 mm nebo méně. Velikost výčnělku se měří v zatíženém stavu.

Síla 37,8 daN působící ve směru nárazu, definovaném v příloze III jako tečna k dráze makety hlavy, se běžně vyvozuje pístem s plochým koncem o průměru nejvýše 50 mm, pokud to však není možné, může být použita rovnocenná metoda; například mohou být odstraněny překážející části.

„Klidovou polohou“ se rozumí poloha ovládacího zařízení v zajištěném stavu.

K bodu 5.6:

Systém tyčí střechy kabrioletu není ochranným obloukem.

K bodu 5.6.1:

Horní část rámu čelního skla začíná nad průhledným obrysem čelního skla.

K bodu 5.7.1.1:

Definice „ostré hrany“ podle bodu 5.1.1.

K bodu 5.7.1.2:

Při definování zóny nárazu hlavy u opěradla předních sedadel se jakákoli nosná konstrukce nutná k vyztužení opěradla považuje za jeho součást.

K bodu 5.7.1.2.3:

Čalounění nosné konstrukce sedadla musí rovněž vyloučit nebezpečné nerovnosti a ostré hrany, které by mohly zvýšit riziko nebo vážnost poranění cestujících.

K PŘÍLOZE II

STANOVENÍ ZÓNY NÁRAZU HLAVY

K bodu 2.1.1.2:

Volba mezi oběma možnostmi stanovení výšky se ponechává výrobcí.

K bodu 2.2:

Při stanovování bodů dotyku se v průběhu jednotlivých operací nemění délkový rozměr měřicího zařízení. Každá operace začíná ve svislé poloze.

K bodu 3:

Rozměrem 25,4 mm se rozumí vzdálenost vodorovné roviny procházející H-bodem od vodorovné tečny ke spodnímu obrysu makety hlavy.

K PŘÍLOZE III

POSTUP ZKOUŠENÍ MATERIÁLŮ POHLCUJÍCÍCH ENERGII

K bodu 1.4:

Pokud se týká lomu jakékoli součásti při zkoušce pohlcování energie, viz poznámku k bodu 5.1.2 v příloze I.

K PŘÍLOZE IV

POSTUP STANOVENÍ H-BODU A SKUTEČNÉHO ÚHLU OPĚRADLA SEDADLA A OVĚŘENÍ VZÁJEMNÝCH POLOH R-BODU A H-BODU A VZTAH MEZI KONSTRUKČNÍM A SKUTEČNÝM ÚHLEM OPĚRADLA SEDADLA

K bodu 4:

Při stanovování H-bodu kteréhokoli sedadla mohou být v případě potřeby ostatní sedadla odstraněna.

K PŘÍLOZE VI

PŘÍSTROJ A POSTUP PRO POUŽITÍ BODU 5.2.1 PŘÍLOHY I

K první větě:

Ovládače obsluhované nohou se posuzují jako pedály.
